

Varför ska man be för de avlidna?

Vi påminner om några idéer från Katolska Kyrkans katekes om den goda vanan att be för de kära och nära som har avlidit.

2006-10-31

Kyrkans tre tillstånd. ”Till dess att Herren kommer i sin härlighet med alla sina änglar, till dess att döden är förintad och allt är lagt under honom, vandrar en del av hans lärjungar som pilgrimer på jorden. Andra har lämnat detta jordeliv och

blir renade, andra är förhäriligade och skådar 'klart Gud själv, den trefaldige och ende, sådan han är”

Fastän i olika grad och på olika sätt har vi alla gemenskap i samma kärlek till Gud och till nästan och sjunger samma ärans lovsång till vår Gud. Alla som tillhör Kristus har hans Ande, växer samman till en kyrka och är förbundna med varandra i honom. (Katekesen nr. 954)

”Enheten upphör inte mellan dem som vandrar på jorden och bröderna och systrarna som avsomnat i Kristi frid. Enligt kyrkans ständiga tro förstärks den tvärtom genom utbytet i det andligt goda.” (Katekesen nr. 955)

De som dör i Guds nåd och vänskap men är ofullständigt renade även om de är säkra på sin frälsning undergår efter sin död en rening för att uppnå den helighet som är nödvändig för

att träda in i himlens glädje.

(Katekesen nr. 1030)

Kyrkan kallar denna slutliga rening av de utvalda, vilken är något helt annorlunda än de fördömdas straff, för skärselden (reningsorten).

Kyrkan har formulerat trosläran om skärselden framför allt på

koncilierna i Florens och i Trient.

Kyrkans tradition som hänvisar till vissa texter i Skriften talar om en reningsseld: (Katekesen nr. 1031)

Från allra äldsta tid har kyrkan hållit de dödas minne i ära och burit fram böner för dem, särskilt det eukaristiska offret, för att de skulle renas från sina synder och nå fram till det saliga skådandet av Gud.

Kyrkan rekommenderar också allmosor, avlat och botgärningar för de döda

Den helige Josemaría säger i Plogfåran:

Skärselden är ett av tecknen på Guds barmhärtighet, för att rena bristerna hos dem som vill identifiera sig med honom. (Nummer, 889)

Vad lycklig man måste vara i dödsögonblicket, om man har levt heroiskt varje minut av sitt liv! – Jag kan försäkra dig om det, för jag har sett glädjen hos dem som med lugn otålighet har förberett sig inför detta möte under många år. (Nummer, 893)

*Startsidans foto: thomas sawk;
artikelns foto: wassa*